

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2211210336
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2211210336.1

Uznesenie

Krajský súd Trnava v právnej veci starostlivosti súdu o mal. dieťa: M. K., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, dieťa matky Z. K., rod. S., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX E., T. XXX u Ing. Q. S., zast. Z.. Gáborom Gálom, advokátom so sídlom 924 01 Galanta, Agátová 2513/15 a otca Mgr. R. K., nar. XX.X.XXXX, bytom E., D. č. XXX, zast. JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou so sídlom 929 01 Dunajská Streda, Korzo Bélu Bartóka 789/3, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Galanta číslo konania 17 P/358/12- 616 zo dňa 22. októbra 2013 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu 1. stupňa sa potvrdzuje.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd nariadil odvolaním napadnutým uznesením toto predbežné opatrenie : Súd mení uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda pod č.k. 10P/38/2011 - 455 zo dňa 5.1.2012 a to vo výroku III. tak, že upravuje styk otca s maloletým dieťaťom v zmysle, ktorého je otec dieťaťa oprávnený stýkať sa s dieťaťom každý páry víkend v roku v čase v sobotu od 10,00 hod. do 17,00 hod. a v nedeľu od 10,00 hod. do 17,00 hod. bez prítomnosti matky, pričom otec si vyzdvihne a odovzdá maloleté dieťa v stanovenom čase v mieste jeho bydliska a matka je povinná dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť.

V danom prípade súd považoval za nevyhnutné zmeniť predbežné opatrenie v časti úpravy styku, nakoľko rozhodnutie vo veci samej sa výrazne komplikuje pre problémovú komunikáciu rodičov, keď súd musí vo veci nariadiť znalecké dokazovanie a nariadil výchovné opatrenie spočívajúce v povinnosti rodičov podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta. Podľa pôvodného predbežného opatrenia sa otec dieťaťa stýkal so synom len 12 hodín v rámci jedného mesiaca a to za prítomnosti matky a v jej súčasnom bydlisku. Matka dieťaťa uviedla, že takýto styk je postačujúci, pretože dieťa je na ňu naviazané. Navyše dieťa si musí vytvoriť citový vzťah k otcovi. Súd sa nestotožnil s vyjadrením matky, pretože otec sa za týchto podmienok stýka s dieťaťom už 2,5 roka, čo súd považoval za dostatočne dlhú dobu, aby si k otcovi vytvorilo citový vzťah a mohlo sa s ním stýkať už aj bez prítomnosti matky. 12 hodín mesačne je príliš krátka doba na to, aby sa vzťah otca a dieťaťa mohol prehĺbovať, navyše u otca neboli zistené žiadne skutočnosti, pre ktoré by sa vo veku dieťaťa 4 roky nemohol s dieťaťom stýkať sám, vo svojom dome a bez prítomnosti matky. Práve z dôvodu, že rozhodnutie vo veci samej nie je možné predpokladať ešte minimálne 6 mesiacov, súd považuje za vhodné, nevyhnutné a dôležité, aby sa vzťah otca a dieťaťa vyvíjal, napredoval a aby nedošlo k ich citovému odcudzeniu. Matka mala dostatočne dlhú dobu na to, aby dieťa podporovala vo vzťahu k otcovi, aby ho na ich samostatný styk pripravila, v neposlednom rade je to jej rodičovská povinnosť. Súd je toho názoru, že matka má nepomerne väčší priestor tráviť s dieťaťom voľný čas a neexistujú dôvody, pre ktoré by aj otec nemal viac priestoru na trávenie spoločných chvíľ so synom. V opačnom prípade by sa jednalo o diskrimináciu otca, hoci po rozchode a následnom rozvode manželov vždy bude jeden z rodičov ochudobnený o spoločné chvíle s dieťaťom; to je však rizikom každého rozvodu manželstva. Dôležitou je aj informácia otca, ktorý uviedol na pojednávaní dňa 22.10.2013, že sa mu s priateľkou v

januári 2014 narodí dieťa, ktoré bude takým istým súrodencom pre mal. M., ako sú aj dve deti matky, ktoré pochádzajú z jej mimomanželského vzťahu s pánom S.. Preto je veľmi dôležité, aby si dieťa začalo zvykať aj na otcovu priateľku a na ďalšieho súrodenca. Navyše obaja rodičia žiadajú dieťa zveriť do ich výlučnej osobnej starostlivosti a ak znalecké dokazovanie určí, že je vhodnejšie dieťa zveriť otcovi, musí si dieťa zvykať na prostredie, v ktorom možno bude vyrastať. Matka má neopodstatnené a ničím podložené obavy so samostatného styku otca a dieťaťa, dieťa je vo veku, kedy už potrebuje aj mužský vzor správania a nie je možné ho oň oberať. Súčasný partner matky dieťaťa nie je jeho biologickým otcom a nikdy nebude a je potrebné konštatovať z doterajšej praxe súdu, že je vzácny záujem otca o dieťa, preto by mu matka nemala v styku brániť, ako to robila doposiaľ (súd je toho názoru, že matka mala aj dobrovoľne rozširovať styk otca s dieťaťom aj nad rámec predbežného opatrenia), hoci zodpovedá pravde to, že dieťa do veku 3 rokov je viac naviazané na matku, ktorá je s ním na rodičovskej dovolenke, pretože s ním trávi viac času, to však nemôže byť prekážkou vývoja vzťahu dieťaťa s otcom. Pokiaľ sa vzťah nebude upevňovať a rozvíjať do väčšej miery, môže nastať situácia, že dieťa začne odmieťať otca, čo nie je v žiadnej rodine žiaduci stav. Toto predbežné opatrenie nenahrádza konečnú úpravu styku, táto úprava bude predmetom znaleckého dokazovania. Ak by v danej situácii súd odmietol rozhodnúť, resp. nerozhodol o na nariadení predbežného opatrenia v uvedenom rozsahu, považoval by to za odmietnutie spravodlivosti, pretože odcudzenie otca a dieťaťa by mohlo nadobudnúť také rozmery, že by sa už nezjednala náprava, resp. by sa naprávalo odcudzenie dlhé roky aj to za pomoci odborníkov.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie matka 13.11.2013 v zastúpení svojím právnym zástupcom. Uznesenie súdu 1. stupňa považuje za nesprávne, pretože súd bez náležitého zhodnotenia skutkového stavu veci, na základe vykonaných dôkazov nesprávne právne danú situáciu posúdil a nesprávne rozhodol vo veci. Poukázala na to, že otec maloletého mal možnosť pravidelne sa stretávať s maloletým za jej prítomnosti a v mieste jej bydliska aj pred nariadením predbežného opatreniam. Styk realizovaný na základe predbežného opatrenia, aj styk pred nariadením predbežného opatrenia sa uskutočňoval za prítomnosti matky v bydlisku matky dieťaťa. Tento dôvod jej prítomnosti bola skutočnosť, že maloletý bol silno pripútaný k matke, ktorá sa mu venovala nepretržite 24 hodín denne od jeho narodenia. Medzi maloletým a otcom, ktorý počas spolužitia rodičov väčšinu času trávil mimo domova, nevenoval sa maloletému, sa potrebný citový vzťah nevytvoril, preto bolo potrebné prítomnosť matky pri styku. Bez toho by sa maloletý ocitol v situácii, ktorá by bola pre neho nielen nová, ale mohla by na ňom zanechať negatívne následky. Takto sa otec s maloletým M. stretával aj v čase neupravenom súdnym rozhodnutím, aj následne predbežným opatrením zo dňa 5. 1. 2012 číslo konania 10 P /38/2011 - 455. Nemal však záujem o bližšie zblíženie sa s maloletým, nevyužíval čas na venovanie sa dieťaťu, jeho prístup sa zmenil približne pár mesiacov dozadu, avšak uvedená doba je príliš krátka na to, aby sa mohol takýto vzťah vytvoriť a umožniť styk bez prítomnosti matky. Maloletý M. je od narodenia neustále v blízkosti svojej matky a podľa tohto rozhodnutia by mal tráviť 2 dni bez jej prítomnosti, dokonca v čase keď potrebuje maloletých aj pár hodín stáť. Už túto skutočnosť namietal aj otec, že jeho styk je ukrátený o čas, kedy maloletý spí. Naopak matka si myslí, že namietanie takýchto základných potrieb dieťaťa zo strany jeho otca vytvára podozrenie o jeho spôsobilosti na plnenie rodičovských povinností a svedčí o uprednostňovaní svojich potrieb pred potrebami dieťaťa. Poobedňajšie spanie maloletého bez prítomnosti matky môže v ňom vyvolať negatívne následky, reakcia prebudenia zo spánku tým, že jeho matka bola vždy pri ňom prítomná a teraz tam nebude, môže pôsobiť na maloletého šokujúco. Posúdeniu možných následkov uvedených skutočností by sa adekvátne mohol vyjadriť len odborník, znalec z príslušného odboru. Preto je matka toho názoru, že sa prvostupňový súd nedôsledne zaoberal pomermi účastníkov, že vydal rozhodnutie v čase, keď sa má realizovať iné vykonateľné predbežné opatrenie. V rámci ďalšieho konania 13 P/44/2013 sa prejednáva vec úpravu styku starých rodičov dieťaťa zo strany otca maloletého, v rámci tohto konania sa dočasne upravujú styk starým rodičom zo strany otca a títo sú oprávnení sa stýkať s maloletým každý párnny víkend v sobotu od deviatej do pätnástej za prítomnosti a bydlisku matky dieťaťa. V tom istom čase podľa predmetného predbežného opatrenia by sa mal stýkať sa otcom bez prítomnosti matky, čo nie je reálne možné. Matka maloletého vždy vychovávala sama vzájomnej láske oboch rodičov, umožňovala otcovi stretávanie sa s maloletým aj po incidente zo dňa 28. 12. 2011 po zohľadnení podmienok so záujmami dieťaťa sama žiadala vydať predbežné opatrenie Okresným súdom v Dunajskej Stredě číslo konania 10 P 3/38/2011 - 455 zo dňa 5. 1. 2012. K odôvodneniu rozhodnutia v odvolaní matka uviedla, že vývoj a prehĺbenie vzťahu otca s dieťaťom bolo možné aj bez vydania predbežného opatrenia a navyše by sa zachoval aj zdravý psychický vývoj maloletého. Vyžadovalo by to len trezrivosť a prispôbenie sa potrebám dieťaťa. Súd na tieto skutočnosti neprihliadol, neskúmal, či potrebný citový vzťah medzi otcom a dieťaťom sa skutočne vytvoril. Rozhodol o styku s maloletým bez prítomnosti matky bez toho, aby sa k tomu vyjadril znalec,

alebo aspoň psychológ. Maloletý má 4 roky a odtrhnutie od svojej matky, hoci len na niekoľko hodín môže psychicky ťažko znášať, pre dieťa ktorému od narodenia zabezpečovala osobnú starostlivosť jeho matka môže byť traumatizujúce, že zrazu musí byť celý deň bez nej. Otec býval už v Z. s novou rodinou, pričom maloleté dieťa v tomto prostredí ešte nikdy predtým nebolo a navyše by tam malo stráviť celé dni bez osoby, tzn. matky, na ktorú je viazané. Preto matka v závere svojho odvolania poukázala na to, že v predmetnom konaní sa nepreukázala opodstatnenosť zmeny vydaného predbežného opatrenia, neboli osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti úvahy súdu, ktorej sa mal poskytnúť predbežná ochrana a taktiež nebolo osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu 1. stupňa zrušil.

K odvolaniu matky sa aj vyjadril otec prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. odvolanie matky pokladá za nedôvodné. Stotožňuje sa so závermi súdu 1. stupňa že podľa pôvodného predbežného opatrenia sa stýkal so synom len 12 hodín v súčasnom bydlisku matky, ale poslanom hotdog období sa tento styk uskutočňoval nie v jej prítomnosti, ale prítomnosť jej otca. Súhlasil tiež so záverom, že s maloletým za takýto nedôvodných podmienok sa stýka už 2 a pol roka, čo súd považoval za dostatočne dlhú dobu, aby sa medzi ním a maloletým vytvoril taký citový vzťah, že nie potrebná prítomnosť matky. Na pojednávaní 22. 10. 2013 kolízna opatrovníčka uviedla, že aj keď sa snaží matka predstaviť ako necitlivého sám, za čas po, ktorých konanie prebieha nezistila kolíznu opatrovníčkou neho vlastností, ktoré tomu nasvedčujú. A k matka uviedla, že je ochotná rozšíriť styk, ak sa situácia ukludní, tak podľa názoru kolíznej opatrovníčky ukludní sa situácia len vtedy, ak sa bude môcť otec so svojim synom stretávať častejšie, dlhšie. Preto obdobie dvoch rokov počas, ktorých sa so synom stretával je dosť dlhá doba náklady sa medzi ním a synom vytvoril príjazd nebyť citový vzťah. Ďalej uvádzal vo vyjadrení, že na Okresnom súde Dunajskej Strede pod spisovou značkou 6 Co/146/2011 prebieha konanie o rozvod manželstva s matkou maloletého, kde sama matka uviedla, že na základe predbežného opatrenia, proti ktorému odvolanie smeruje sa uskutočnilo už prvé stretnutie s maloletým podľa predbežnej úpravy teda maloletého zobral v sobotu a nedeľu stanovenom čase od matky a vrátil vždy o 17.-tej hodine a zatiaľ dieťa u neho neprespávalo. Matka uvádzala, že sa nebráni tomu, aby zobral syna na víkend, dokonca súhlasila aj s tým, aby u neho prespal, ale podľa jej názoru, by sa tak nemalo stať skôr ako za 6 mesiacov. Je teda zjavné, že matkine vyjadrenia sú protirečivé. Jej odkaz na nedostatočné skutkové dokazovanie, ktoré malo predbežnej úprave predchádzať, najmä odkaz na potrebu znaleckého dokazovania nie neadekvátne, pretože sa jednalo o predbežnú úpravu, kde súd pre konečné rozhodnutie pribral do konania znalca nariadil znalecké dokazovanie. Nakoniec uviedol že prvé stretnutie maloletého bez prítomnosti matky 16. 11. ja 17. 11. 2013 s prebehlo bez akýchkoľvek problémov. Asi sa na neho tešila a po celý čas bol kľudný vyrovnaný a usmiaty. V sobotu aj v nedeľu sa bez problémov najedol a bezproblémový bol aj poobedňajší odpočinok. Doložil zároveň k vyjadreniu 11 kusov fotografií, ktoré dokumentujú jeho prvé stretnutie so synom bez prítomnosti matky. Preto navrhol vecne správne rozhodnutie súdu 1. stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podali včas účastníci konania (§ 204 ods. 1 O. s. p. a § 94 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 O. s. p.), preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) v rozsahu v súlade s ustanovením § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je vecne správne.

Podľa § 102 ods. 1 O. s. p., ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz. V záujme maloletého dieťaťa môže súd po začatí konania vo veci starostlivosti súdu o maloletých na návrh nariadiť predbežným opatrením účastníkovi, aby do času rozhodnutia vo veci úpravy pomerov maloletého dieťaťa zabezpečoval osobnú starostlivosť o dieťa, ktoré je v čase podania návrhu umiestnené v zariadení na výkon rozhodnutia súdu. Ak súd rozhoduje o predbežnom opatrení podľa druhej vety, o návrhu na predbežné opatrenie rozhodne najneskôr do 30 dní od podania návrhu; ustanovenia § 75 až 77 sa použijú primerane.

Podľa § 74 ods. 1 O. s. p. pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Podľa § 76 ods. 1 O. s. p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby a) pltil výživné v nevyhnutnej miere; b) odovzdal dieťa do starostlivosti druhého z rodičov alebo do starostlivosti toho, koho označí súd; c) poskytol aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje; d) zložil peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde; e) nenakladal s určitými vecami alebo právami; f) niečo vykonal, niečo sa zdržal alebo niečo znášal, g) nevstupoval dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivý z násillia, h) sa zdržal konania, ktorým porušuje alebo ohrozuje právo duševného vlastníctva.

Podľa § 76 ods. 3 O. s. p. súd pri nariadení predbežného opatrenia uloží navrhovateľovi, aby v lehote, ktorú mu určí, podal návrh na začatie konania na súde alebo na rozhodcovskom súde; ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd vydá uznesenie o začatí konania. Môže tiež určiť, že predbežné opatrenie bude trvať len po určený čas.

Z ustanovenia § 74 vyplýva, že predbežné opatrenia sú opatreniami dočasnými, ktorými súd upravuje právne pomery účastníkov, nie faktické (musia mať základ v hmotnom práve). Cieľom predbežného opatrenia je umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Nejde o konečnú úpravu a možno ich nariadiť len pokiaľ nie sú dané predpoklady pre rozhodnutie vo veci samej. Je ich možné nariadiť pred začatím konania vo veci samej, a aj po začatí konania, v už prebiehajúcim konaní. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia, ktorým sa dočasne upravujú právne pomery účastníkov, je osvedčenie naliehavosti takejto úpravy a osvedčenie nároku vo veci samej. Z uvedeného charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Osobitne u predbežných opatrení, ktorými sa upravujú právne pomery k maloletým deťom, je potrebné citlivo zvážiť každú jednotlivú úpravu právneho vzťahu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon o rodine) rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Podľa odseku 2, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže. Podľa odseku 4, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti. Podľa odseku 5 citovaného ustanovenia, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami (§ 116 Občianskeho zákonníka). Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Ustanovenie § 25 má špeciálnu úpravu vo vzťahu k predchádzajúcemu ustanoveniu § 24, ktoré celkove upravuje výkon práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, ktorá je aplikovateľná aj na prípad, keď rodičia spolu nežijú. Pritom ide zásadne o úpravu styku toho z rodičov, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Zákon v odseku 1 uprednostňuje dohodu rodičov o úprave styku s maloletým dieťaťom. Musí byť uzavretá však pred rozhodnutím o rozvode, resp. aj v inom konaní rodičov, ktorí spolu nežijú, a nevyžaduje ani schválenie súdom. Ak dohody niet, súd podľa odseku 2 upraví styk s maloletým dieťaťom na čas po rozvode. Pri určovaní rozsahu, časového vymedzenia a miesta, musí súd posudzovať všetky okolnosti veľmi starostlivo. Musí mať na zreteli záujem dieťaťa a dbať na to, aby pri rozhodovaní o styku sa rešpektovalo právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom, a tiež právo druhého rodiča, ktorý nebude mať maloleté dieťa v osobnej starostlivosti. Povinnosťou súdu je, aby zistil vždy spoľahlivý podklad k všestrannému objasneniu skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov a prostredia, v ktorom rodičia žijú. Ide najmä o objasnenie osobných a povahových vlastností rodičov, ich zdravotného stavu (telesného i duševného), ich vzťah k manželstvu, rodine, deťom a starostlivosti o ne, ich životných podmienok (povaha zamestnania, hospodárskych a bytových pomerov, faktických možností venovať sa deťom), ich spoločenského uplatnenia, ich postoja k práci, ich vzťah k osobám, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, ich spôsobilosti viesť deti k správneému vzťahu k druhému rodičovi. Súčasťou výchovného prostredia, ktoré obklopuje deti a pôsobí na ne, sú aj osoby, s ktorými rodičia žijú v spoločnej domácnosti, preto je potrebné primerane skúmať ich osobné a povahové vlastnosti, zdravotný stav, vzťah k deťom a pod. Rovnako treba zohľadniť aj vzdialenosť bydliska rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti

od bydliska dieťaťa. Uvedené zásady je potrebné aplikovať rovnako na úpravu práva styku rodiča s maloletým dieťaťom aj dočasným spôsobom

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa vzhľadom na predtým uvedené ustanovenie O.s.p. v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, považuje ich za vecne správne, a k týmto dôvodom dopĺňa ďalšie dôvody. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí správne poukázal na to že v súčasnej dobe vzhľadom na čl. 27 Dohovoru o právach dieťaťa ako aj čl. 3 uvedeného Dohovoru a v zmysle ustanovenia § 76 ods. 1 písm. f) O.s.p. a § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine je nevyhnutné za súčasných pomerov zmeniť predbežné opatrenie v časti úpravy styku, pretože výrazne komplikuje problémovú komunikáciu rodičov. V základnom konaní sa nariaďuje znalecké dokazovanie, ako aj bolo nariadené výchovné opatrenie o povinnosti rodičov podrobiť sa odbornému poradenstvu na Úseku poradensko- psychologických služieb na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny v Galante po dobu šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia (17 P/ 358/2012 - 615 zo dňa 22. októbra 2013, právoplatné 28. 11. 2013). Správne podľa názoru súdu 1. Stupňa, realizácia styku poloha dobu od 2 polroka za prítomnosti matky je dostatočne dlhou dobou na prehlbovanie vzťahu otca dieťaťa a na vytvorenie si takého citového vzťahu dieťaťa ako otcovi, že by sa mohol sýkať aj už bez prítomnosti matky. je dohoda nám a nevyhnutné, aby sa vzťah otca dieťaťa vyvíjala a napredovalo súd bol teda správne toho názoru, že je potrebné poskytnúť nepomerne väčší priestor aj dieťaťu na voľný čas s otcom, keď sa mu môže otec takto venovať a mohli by stráviť viac času spoločne.

Navyše odvolací súd poukazuje na tie skutočnosti že súčasťou vyjadrenia otca sú aj listinné dôkazy bol už spomínanom predbežnom opatrení matkou v odvolaní, keď sa upravovala na návrh starých rodičov styk s maloletým a takisto aj priložené fotografie z prvého stretnutia otca bez prítomnosti matky v rodine otca.

Odvolací súd zistil z priložených fotografií že maloletý je usmievavý, bezprostredný a šťastný je v rodine otca .

Na základe uznesenie o predbežnom opatrení Okresného súdu vo Galante číslo konania 13 P/ 44/2013 - 313 zo dňa 17. septembra 2013 sa starí rodičia maloletého zo strany otca môžu dočasne stretávať s maloletým každý páry týždeň v sobotu od deviatej do pätnástej hodiny za prítomnosti a bydlisku matky až do právoplatného skončenia konania vo veci samej toto rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť 25. 9. 2013

Na základe však podaného odvolania práve matkou maloletého rozhodol odvolací súd Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 23CoP/112/2013 - 375 zo dňa 27. novembra 2013 tak, že zmenil uznesenie sáúdu I. stupňa tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že starí rodičia sa s maloletým nestretli minimálne od júna 2011 doposiaľ a vzhľadom k tomu, že pre prerušenie styku je potrebným, aby styk prebiehal až do obdobia krátko pred návrhom na predbežné opatrenie, odvolací súd dospel k odlišnému záveru, než súd prvého stupňa, ktorý považoval dočasnú úpravu práva styku potrebnou, pretože je v najlepšom záujme maloletého a ak to vyžadujú pomery v rodine. Nepochybne prerušiť možno styk, ktorý prebieha. Ako už bolo konštatované, styk navrhovateľov - starých rodičov minimálne od júna 2011 sa neuskutočnil, od ktorého obdobia uplynulo dva a pol roka. Podľa názoru odvolacieho súdu pre budovanie a rozvoj práva styku z blízkymi príbuznými je potrebné aby styk prebiehal v pomerne pravidelných krátkych časových intervaloch vzhľadom k útlemu veku maloletého. O taký prípad však v danej veci, vzhľadom k uplynutiu času rovnajúceho sa viac ako polovici veku dieťaťa, nejde. Preto nepochybne záver súdu o najlepšom záujme maloletého na udržaní a prehĺbení styku so starými rodičmi nie je správnym. Mylným je i záver súdu, že od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia o rovnakom práve predbežným spôsobom prišlo k podstatnej zmene pomerov rozhodných pre upravované právo odôvodňujúcej dočasnej úpravy práva styku. Navyše právo styku otca - rodiča maloletého s maloletým a právo styku starých rodičov - blízkych osôb s maloletým sú dva rozličné právne inštitúty. Niet preto dôvodu upravovať styk oboch - otca i starých

rodičov s maloletým v rovnaký čas, čím by fakticky prišlo k obmedzeniu výchovného pôsobenia otca na maloletého v rámci styku s maloletým.

Z kópie pojednávania a vo veci 6 C 146/2011 z 19. 11. 2013 bolo zistené, že matka maloletého potvrdila, že na základe predbežného rozhodnutia Okresného súdu v Galante zobral syna od desiatej do sedemnástej v sobotu a v nedeľu v takom istom časovom rozpätí, pričom syn spal cez víkend doma. Uviedla, že sa nebráni tomu, aby otec zobral syna aj cez víkend a prespal, ale dieťa si musí na to zvyknúť a chcela poprosiť, aby súd zanechal tento styk na dobu šiestich mesiacov a po uplynutí šiestich mesiacov prejsť aj na nočný styk. Navrhla zároveň o možnostiach styku otca s dieťaťom každý rok 25. 12., Veľkonočný pondelok, ale aj týždenné cez letné prázdniny. Uviedla, že je na materskej dovolenke a vie sa osobne postarať o syna, býva teraz v E. spolu so svojim partnerom aj s dvomi ďalšími ich deťmi a myslí si, že styk otca s dieťaťom by mohol fungovať ako bol naposledy určený. Síce dieťa nie je zvyknuté na to, že odchádza od nej, ale keby sa to zvyšovalo postupným navýšením času stráveného s otcom, bolo by to v poriadku.

. Už na základe uvedených skutočností a predložených dôkazov jednoznačne že rozšírenie styku otca s maloletým s väčším časovým rozpätím, bez nočného prestávania, ale bez prítomnosti matky je v záujme maloletého, na jeho prospech, v záujme upevňovania a citového vzťahu maloletého k otcovi a naopak. Túto skutočnosť potvrdila matka vo svojej výpovedi v konaní o rozvod manželstva, keď opísala prvé takéto stretnutie otca a so synom bez jej prítomnosti. Nemala dokonca ani námietky proti styku, aby aj v noci maloletý u otca prespával, dokonca navrhla ďalšiu úpravu styku aj na týždeň cez letné prázdniny. Navyše aj je tu dôvod v odvolaní, že v rovnakom čase sa má realizovať styk so starými rodičmi je bezpredmetný, vzhľadom na zmenu rozhodnutia odvolacieho súdu tohto predbežného opatrenia, pretože tento návrh bol zamietnutý.

Naostatok treba uviesť, že konečná úprava styku bude upravená po v znaleckom dokazovaní v predmetnom konaní a toto opatrenie má len predbežný charakter.

Odvolací súd preto vecne správne rozhodnutie súdu 1. stupňa potvrdil podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom počtom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.